

2. Megállapítható-e, hogy amennyiben az ilyen személygépkocsi hasonló adó, vagyis a környezetszennyezési adó (melynek lényegi tartalma és célja azzal azonos: az EK 174. és azt követő cikkek elveinek és célkitűzéseinek megfelelően a környezet védelme) tárgyi hatálya alá tartozott valamely tagállamban, kivethető ilyen környezetszennyezési adó egy másik tagállamban történő első nyilvántartásba vétel alkalmával a Szerződés 174. és azt követő cikkeiben foglalt ugyanazon célkitűzésekre tekintettel akkor is, ha egy másik tagállamban ezt megelőzően a személygépkocsi már a környezetszennyezési adó tárgyi hatálya alá tartozott?
3. Végezetül, amennyiben az ilyen személygépkocsi valamely tagállamban ellenben nem tartozott a környezetszennyezési adó tárgyi hatálya alá (mert nem létezett ez az adó, vagy más okból), de a más tagállamban — például Romániában, ahol az ilyen adó megfizetése kötelező — történő következő nyilvántartásba vétellel az első nyilvántartásba vétel megtörténtekor ezen államban a környezetszennyezési adó hatálya alá kerül, megállapítható-e, hogy az ilyen feltételezett helyzetben megsértették a EK 23., EK 25. és EK 90. cikk által előírt, a vámunióra, valamint egy közvetett belső védelemre vonatkozó elveket?

A Hof van Cassatie van België (Belgium) által 2010. március 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Greenstar-Kanzi Europe kontra Jean Hustin és Jo Goossens

(C-140/10. sz. ügy)

(2010/C 161/27)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van Cassatie van België

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Greenstar-Kanzi Europe

Ellenérdekű fél a felülvizsgálati eljárásban: Jean Hustin, Jo Goossens

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2004. április 29-i 873/2004/EK tanácsi rendelettel⁽¹⁾ módosított, a közösségi növényfajtaoltalmi jogokról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ 11. cikkének (1) bekezdésével, 13. cikkének (1)–(3) bekezdésével, 16., 27. és 104. cikkével összefüggésben értelmezett 94. cikkét, hogy a jogosult vagy a hasznosítási joggal rendelkező személy a bitorlással kapcsolatos keresetet nyújthat be az ellen, aki olyan anyaggal végzett tevékenységet folytat, amelyet a hasznosító értékesített részére vagy bocsátott rendelkezésére, ha a hasznosító a közte és a közösségi növényfajtaoltalmi jog jogosultja

között létrejött hasznosítási szerződés rendelkezései által ezen anyag értékesítésének esetére megállapított korlátozásokat megszegte?

2. Az 1) kérdésre adandó igenlő válasz esetén jelentőséggel bír-e e jogsértés vizsgálata szempontjából az a kérdés, hogy az előbb említett tevékenység folytatója a hasznosítási szerződésben szabott korlátozásokról tudott-e vagy tudnia kellett-e?

⁽¹⁾ (HL L 162., 38. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 178. o.)

⁽²⁾ (HL L 227., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 16. kötet, 390. o.)

2010. március 16-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Holland Királyság

(C-141/10. sz. ügy)

(2010/C 161/28)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: V. Kreuzschitz és M. van Beek)

Alperes: Holland Királyság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Holland Királyság — mivel nem hozta meg valamennyi, azon szabályozás hatályon kívül helyezéséhez szükséges intézkedést, amelynek értelmében nem fizetnek bizonyos szociális biztonsági ellátásokat az Európai Unió más tagállamainak a hollandiai tengeri fűrótornyokon foglalkoztatott állampolgárai részére — nem teljesítette az 1408/71/EGK rendelet⁽¹⁾ 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjából és 3. cikkének (1) bekezdéséből, valamint az EUMSZ 45–EUMSZ 48. cikkből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság a Holland Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az Európai Parlament az utóbbi időben többször is tájékoztatást kért a Bizottságtól azon portugál állampolgárokra vonatkozóan, akiket a holland kontinentális talapzat tengeri fűrótornyain foglalkoztatnak, és akik Portugáliában rendelkeznek lakóhellyel, azonban nem élvezik ugyanazon munkafeltételeket és ugyanazon szociális védelmet, mint a Hollandiában lakóhellyel rendelkező munkavállalók.

2. Ennek következtében a Bizottság az EK 226. cikk (jelenleg EUMSZ 258. cikk) alapján felszólító levelet és indokolással ellátott véleményt küldött Hollandiának. A Bizottság ezekben kifejtette, hogy a szociális biztonságra vonatkozó holland jogszabályokat a hollandiai tengeri fúrótornyokon foglalkoztatott azon munkavállalókra is alkalmazni kell, akik az Európai Unió más tagállamainak állampolgárai. Az, hogy a holland hatóságok megtagadják e személyektől a szociális biztonsági ellátások nyújtását, összeegyeztethetetlen az 1408/71/EGK rendelet II. címével, különösen annak 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjával és 3. cikkének (1) bekezdésével, valamint az EK 39–EK 42. cikkel (jelenleg EUMSZ 45–EUMSZ 48. cikk).
3. Ez idáig Hollandia még nem hozott meg minden intézkedést azon nemzeti szabályozás hatályon kívül helyezése érdekében, amelynek értelmében nem fizetnek bizonyos szociális biztonsági ellátásokat az Európai Unió más tagállamainak a hollandiai tengeri fúrótornyokon foglalkoztatott állampolgárai részére.
4. Ez alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Hollandia — mivel megtagadta bizonyos szociális biztonsági ellátások kifizetését az Európai Unió más tagállamainak a hollandiai tengeri fúrótornyokon foglalkoztatott állampolgárai részére — nem teljesítette az 1408/71/EGK rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjából és 3. cikkének (1) bekezdéséből, valamint az EUMSZ 45–EUMSZ 48. cikkből eredő kötelezettségeit.

(¹) A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjakra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.).

A Hof van Beroep te Brussel (Belgium) által 2010. március 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — NV Express Line kontra Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

(C-148/10. sz. ügy)

(2010/C 161/29)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van Beroep te Brussel (Belgium)

Az alapeljárás felei

Felperes: NV Express Line

Alperes: Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 2008/6/EK irányelvvel (¹) végrehajtott és a nemzeti jogba legkésőbb 2010. december 31-ig átültetendő módosításokra is figyelemmel úgy kell-e érteni és értelmezni a 2002/39/EK irányelvvel (²) módosított, a közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatás minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról szóló, 1997. december 15-i 97/67/EK irányelv (³) rendelkezéseit, és különösen — de az arra való szorítkozás nélkül — annak 19. cikkét, hogy a tagállamok nem jogosultak a panaszkezelésre vonatkozó külső szabályozást a nem egyetemes postai szolgáltatók számára kötelező jelleggel előírni, mivel:

i. az irányelv a postai szolgáltatások igénybe vevőinek védelme érdekében alkalmazandó panaszkezelési eljárások vonatkozásában teljes harmonizációt valósít meg, vagy

ii. a 2002/39/EK irányelv ilyen kötelezettséget csak az egyetemes szolgáltatókra és a 2008/6/EK irányelv hatálybalépése óta az egyetemes szolgáltatások nyújtóira ró, míg a 2008/6/EK irányelv 19. cikke (1) bekezdése második albekezdésének szövege értelmében a nem egyetemes postai szolgáltatók és a végső fogyasztók közötti viták rendezésére szolgáló független, peren kívüli megegyezési rendszerek kialakítását a tagállamok csak ösztönözhetik, de nem írhatják elő.

2. Ha az első kérdésre adandó válasz úgy szól, hogy a postai irányelv mint olyan nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy a 19. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében az egyetemes szolgáltatókra nézve előírt panaszkezelésre vonatkozó külső szabályozást a nem egyetemes postai szolgáltatók számára is kötelező jelleggel írják elő, úgy kell-e értelmezni a szolgáltatásnyújtás szabadságának elvét (az EK 49. és azt követő cikkek, jelenleg az EUMSZ 56. és azt követő cikkek), hogy a tagállam által a szolgáltatásnyújtás szabadsága tekintetében nyomós közérdek alapján a fogyasztók védelme érdekében bevezetett korlátozások, amelyek révén a 19. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében az egyetemes szolgáltatókra nézve előírt panaszkezelésre vonatkozó külső szabályozást a nem egyetemes postai szolgáltatók számára is kötelező jelleggel írják elő, akkor is összeegyeztethető az EUMSZ-szel, ha az adott, panaszkezelésre vonatkozó szabályozás alkalmazása során nem tesznek különbséget a fogyasztók és más végső felhasználók panaszai